

บทสรุป

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อหาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และศึกษาว่าค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่ศึกษาอยู่ในระดับที่ต่างกัน มีภูมิลำเนาต่างกัน และนักศึกษาผู้ใหญ่ชายกับนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง จะใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกันหรือไม่ โดยตั้งสมมุติฐานว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่ศึกษาอยู่ในระดับสูงจะใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่าผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ทางจังหวัดจะใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร นักศึกษาผู้ใหญ่ชายจะใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างจากนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยการสุ่มจากนักศึกษาผู้ใหญ่ในกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับสาม ระดับสี่ และระดับห้า ภาคปลายปีการศึกษา 2518 จำนวน 480 คน แบ่งออกเป็น 12 กลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด และผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ทั้งนักศึกษาผู้ใหญ่ชายและนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามค่าใช้จ่ายส่วนตัวนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยศึกษาจากผลงานการวิจัยที่ได้มีผู้วิจัยไว้แล้ว และคัดแปลงปรับปรุงแบบสอบถามนั้นให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากทดลองใช้และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ แล้ว จึงนำไปใช้จริงกับนักศึกษาผู้ใหญ่

นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์หาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าใช้จ่ายของนักศึกษาผู้ใหญ่ในแต่ละระดับ แต่ละภูมิลำเนาและแต่ละเพศ แล้วทดสอบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่ศึกษาอยู่ในระดับที่ต่างกัน ต่างภูมิลำเนาและต่างเพศ จะใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกันหรือไม่ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ตัวประกอบ ($3 \times 2 \times 2$ Factorial Design) ถ้าตัวประกอบใดที่มีมากกว่า 2 ระดับ มีนัยสำคัญก็ทดสอบความมีนัยสำคัญของตัวประกอบนั้นเป็นรายคู่ต่อไปด้วยการทดสอบ

ของกันกัน (Duncan's New Multiple Rang Test)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษาผู้ใหญ่ได้ใช้จ่ายเป็นค่าอาหารมาก เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าพาหนะในการเดินทางมาศึกษา ค่าที่พักอาศัย ค่าเสื้อผ้า ค่าบำรุงการศึกษา ค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ และค่าอุปกรณ์การศึกษาตามลำดับ
2. นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับหาใช้จ่ายเงินส่วนตัวมากในเรื่องค่าพาหนะในการเดินทางมาศึกษา ค่าบำรุงการศึกษา ค่าเสื้อผ้า ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับสี่และระดับสามใช้จ่ายรองลงมาตามลำดับ นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับสามใช้จ่ายเงินส่วนตัวมากในเรื่องค่าที่พักอาศัย นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับสี่และระดับหาใช้จ่ายรองลงมา ส่วนค่าอาหารและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับหาใช้จ่ายมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ระดับสองและระดับสาม
3. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดใช้จ่ายส่วนตัวในแต่ละประเภทของค่าใช้จ่ายสามอันดับแรกได้แก่ ค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าที่พักอาศัย เป็นเงินภาคเรียนละ 1,559.96 บาท 524.04 บาท 375.21 บาท อันดับสุดท้ายคือ ค่าอุปกรณ์การศึกษา 161.28 บาท ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครใช้จ่ายมากสามอันดับแรกได้แก่ ค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าพาหนะในการเดินทางมาศึกษา เป็นเงินภาคเรียนละ 1,484.31 บาท 475.77 บาท 253.20 บาท อันดับสุดท้ายคือ ค่าที่พักอาศัย 109.08 บาท
4. นักศึกษาผู้ใหญ่ชายใช้จ่ายส่วนตัวในแต่ละประเภทของค่าใช้จ่ายเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะในการเดินทางมาศึกษา ค่าเสื้อผ้า ค่าบำรุงการศึกษา ค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ และค่าอุปกรณ์การศึกษา เป็นเงินภาคเรียนละ 1,678.83 บาท 560.71 บาท 305.63 บาท 261.25 บาท 241.08 บาท 193.88 บาท 191.67 บาท และ 148.40 บาท ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงใช้จ่ายภาคเรียนละ 1,365.43 บาท 439.10 บาท 178.67 บาท

252.78 บาท 181.98 บาท 196.05 บาท 155.17 บาท และ 154.97 บาท

5. นักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับห้าที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดใช้จ่ายเงินส่วนตัวรวมทุกประเภทของค่าใช้จ่ายมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับห้าที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด และนักศึกษาผู้ใหญ่ชายระดับสามที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด อันดับสุดท้ายคือ ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงระดับสามที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร

6. นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับห้าใช้จ่ายเงินส่วนตัวรวมทุกประเภทของค่าใช้จ่ายแตกต่างจากนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับสี่และระดับสาม ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับสามและระดับสี่ใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01 คือนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับห้าใช้จ่ายส่วนตัวมากที่สุดเฉลี่ยคนละประมาณ 735.55 ± 49.55 บาทต่อเดือน หรือภาคเรียนละ $3,677.76 \pm 247.74$ บาท รองลงมาได้แก่ระดับสี่และระดับสาม ระดับสี่ใช้จ่ายคนละประมาณ 615.65 ± 43.15 บาทต่อเดือน หรือภาคเรียนละ $3,078.24 \pm 215.56$ บาท ระดับสามใช้จ่ายคนละประมาณ 600.45 ± 45.19 บาทต่อเดือน หรือภาคเรียนละ $3,002.27 \pm 225.57$ บาท

7. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดใช้จ่ายเงินส่วนตัวรวมทุกประเภทของค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร คือนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดใช้จ่ายโดยเฉลี่ยคนละประมาณ 694.37 ± 39.87 บาทต่อเดือน หรือภาคเรียนละ $3,471.83 \pm 201.80$ บาท ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครใช้จ่ายคนละ 606.74 ± 36.01 บาทต่อเดือน หรือภาคเรียนละ $3,033.68 \pm 180.08$ บาท ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

8. นักศึกษาผู้ใหญ่ชายใช้จ่ายเงินส่วนตัวรวมทุกประเภทของค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่หญิงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 คือนักศึกษาผู้ใหญ่ชายใช้จ่ายประมาณเดือนละ 716.29 ± 29.11 บาท หรือภาคเรียนละ $3,581.45 \pm 195.92$ บาท ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่หญิงใช้จ่ายประมาณเดือนละ 584.81 ± 35.66 บาท หรือภาคเรียนละ $2,924.06 \pm 177.97$ บาท

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ขอค้นพบ เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้คือ

1. ผลการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่ในแต่ละระดับพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับหาใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ระดับสี่ และระดับสามตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรของแต่ละระดับต่างกัน ดังนั้นค่าใช้จ่ายในบางประเภท เช่น ค่าธรรมเนียมการศึกษา และค่าอุปกรณ์การศึกษาจึงแตกต่างกันด้วย คือ นักศึกษาผู้ใหญ่ในระดับสูงจะเสียค่าธรรมเนียมการศึกษามากกว่า และค่าอุปกรณ์การศึกษาก็น้อยกว่าด้วย นอกจากนี้ยังปรากฏว่านักศึกษาผู้ใหญ่ระดับหาใช้จ่ายในประเภทอื่น ๆ มากกว่าที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับหาที่มีรายได้สูงกว่าจึงสามารถใช้จ่ายในเรื่องต่าง ๆ ได้มากกว่า จึงเป็นเหตุให้ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับหาสูงกว่าระดับอื่น ๆ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 1

2. ผลการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาต่างกันพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา หรือญาติของตนเอง จึงไม่คงเสียค่าที่พักอาศัย ซึ่งมีผลทำให้ค่าใช้จ่ายประเภทอื่น ๆ เช่น ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ น้อยลงด้วย เพราะเป็นค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในบ้านแล้ว ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มาจากต่างจังหวัดส่วนใหญ่ต้องใช้จ่ายส่วนตัวเกือบทุกประเภทสูงกว่า โดยเฉพาะค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ จึงทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดใช้จ่ายสูงกว่า เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 2

3. ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาผู้ใหญ่ชายสูงกว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาผู้ใหญ่หญิง ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า นักศึกษาผู้ใหญ่หญิงมีนิสัยในการประหยัดมากกว่าชาย จึงทำให้นักศึกษาหญิงใช้จ่ายส่วนตัวเกือบทุกประเภทน้อยกว่าชาย ซึ่งได้แก่ ค่าอาหาร ค่าพาหนะ ค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ค่าเสื้อผ้า ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ยกเว้นค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าอุปกรณ์การศึกษาซึ่งมีค่าใช้จ่ายใกล้เคียงกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักศึกษาชายใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่า

นักศึกษาหญิง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ¹ ชนิกา ศิลปอนันต์ และจตุรา ฉัตรคุปต์² คือ พบว่านิสิตชายใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่านิสิตหญิง

4. นักศึกษาผู้ใหญ่ใช้จ่ายเป็นค่าอาหารมากเป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปราโมทย์ มากชู³ ชนิกา ศิลปอนันต์ และจตุรา ฉัตรคุปต์⁴ คือ นักเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่และนิสิตนักศึกษาใช้จ่ายเป็นค่าอาหารประจำวันเฉลี่ยสูงสุด แสดงว่านักเรียน นิสิตหรือนักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้จ่ายในเรื่องค่าอาหารมากกว่ารายจ่ายประเภทอื่น ๆ

5. นักศึกษาผู้ใหญ่ใช้จ่ายเพื่อการศึกษาแตกต่างกันมาก เนื่องจากนักศึกษาผู้ใหญ่มีภูมิหลังทางสังคมและเศรษฐกิจแตกต่างกัน ข้อมูลการใช้จ่ายของนักศึกษาจึงมีการกระจายมาก ดังนั้นในการหาค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักศึกษาผู้ใหญ่จึงควรใช้การคำนวณค่ามัธยฐาน (Median) และเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้การทดสอบมัธยฐาน (Median Test) จะเหมาะสมกว่าการใช้มัชฌิมเลขคณิต แต่อย่างไรก็ตาม ในการวิจัยครั้งนี้ได้วิเคราะห์การแจกแจงความถี่ของค่าใช้จ่ายของนักศึกษาผู้ใหญ่โดยใช้การทดสอบสภาวะสารูป สนิทสุด ปรากฏว่าค่าใช้จ่ายของนักศึกษาผู้ใหญ่มีการแจกแจงเป็นแบบการแจกแจงปกติ ดังนั้นค่ามัชฌิมเลขคณิตที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงถือว่าเป็นตัวแทนได้เช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับผู้ที่สนใจจะศึกษาค้นคว้าในขั้นต่อไป ควรศึกษาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาผู้ใหญ่ในต่างจังหวัดของแต่ละภูมิภาค แล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน เพื่อจะได้ทราบว่า

¹หน่วยงานวิจัยการศึกษา, สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

²ชนิกา ศิลปอนันต์ และจตุรา ฉัตรคุปต์, เรื่องเดิม, หน้า 45.

³ปราโมทย์ มากชู, เรื่องเดิม, หน้า 35.

⁴ชนิกา ศิลปอนันต์ และจตุรา ฉัตรคุปต์, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

นักศึกษาผู้ใหญ่ในแต่ละท้องถิ่นใช้จ่ายส่วนตัวแตกต่างกันหรือไม่

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการทำการวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่าง ๆ เช่น ศึกษาถึงปัญหาทางการเงินของนักศึกษาผู้ใหญ่ด้วย เพื่อทราบว่านักศึกษาผู้ใหญ่มีปัญหาทางการเงินหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

3. นักศึกษาผู้ใหญ่ควรได้นำผลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางการเตรียมเงินค่าใช้จ่ายล่วงหน้า จะไปประมาณการใช้จ่ายตามความเหมาะสมเพื่อป้องกันปัญหาการเงินที่อาจเกิดขึ้นระหว่างเรียน